

[Christmas Møller.]

Jeg ikke stille et saadant Forslag, men lade Lovforslaget gaa videre ad den normale Vej. Jeg tror dog ikke, man maa være blind for, at en Krisekasseordning maa kombineres med en øjeblikkelig Hjælp.

Jeg skal da i Henhold til de Bemærkninger, der er gjort fra mit Partis Side saavel her i Salen som i det høje Landsting, anbefale, at man stemmer for Forslag til Lov om Krisekasser.

Rager: Jeg skal indskrænke mig til at udtale min Beklagelse over, at det Lovforslag, som forlod Folketinget i en Form, som vi fandt fuldt rimelig og forsvarlig, er vendt tilbage fra Landstinget i den Skikkelse, det nu har. Vi maa derfor anbefale at føre det tilbage til den Skikkelse, det havde, da det forlod dette høje Ting.

Hans Hansen: I Henhold til, hvad min Gruppens Ordfører udtalte, da Lovforslaget sidst var til Behandling her i Tinget, skal jeg anbefale, at Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori det forlod Folketinget. Vi kan ikke gaa med til at gøre Understøttelsen permanent paa den Maade, som her foreslaas, og som i Virkeligheden kun er en Fortsættelse af Partiet Venstres Politik i 1907, da man vedtog Loven om Tilskud til Arbejdsløshedskasser. En saadan Politik kan vi ikke gaa med til.

Fraenkel: Jeg vilde ærlig talt helst have gjort Indsigelse imod, at dette Lovforslag behandles i Dag. I Forhold til Lovforslagets Betydning anser jeg nemlig den Tid, der har været til at gennemarbejde det og overveje det, for at være for ringe. Men det er jo et opsigtsvækkende Skridt fra et enkelt Medlems Side, saa jeg har undladt det. Jeg maa ved Afstemningen tage den samme Stilling, som da vi sidst behandlede dette Lovforslag, og jeg skal blot understrege, at dermed vil jeg selvfølgelig ikke have sagt, at jeg er Modstander af Principet om Krisekasser; det er jeg netop ikke, men da det her drejer sig om et ganske ekstraordinært Skridt, som er motiveret ved den øjeblikkelige Arbejdsløshedstilstand, mener jeg i Henhold til de Udtalelser, jeg tidligere er fremkommet med, at jeg ikke kan forandre Stilling her.

Statsministeren (Stæuning): I Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg har gjort i Landstinget, anbefaler jeg, at man

slutter sig til Flertallets Indstilling om, at Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, det havde, da det for nogen Tid siden forlod Folketinget. Dette vil jeg anse for rimeligt, da vi derved kommer tilbage til det, der var Udgangspunktet i Sagen, nemlig et Forslag om midlertidig Hjælp til de arbejdsløse. Det, der nu er vedtaget af Landstinget paa Landstingsflertallets Initiativ, har jo egentlig ikke noget at gøre med det, der var Udgangspunktet for Forhandlingerne. Jeg kan som Følge deraf jo heller ikke paaskønne det Initiativ, Landstinget i saa Henseende har taget, thi det har jo blot bevirket, at Sagen er blevet forsinket en lille Maanedes Tid, og at vi ikke har faaet den Afgørelse, som jeg vilde finde var rimelig derfor enhver Sag. Naar Folketinget har stillet Landstinget overfor et bestemt Spørgsmaal, er det ejendommeligt at svare med noget helt andet end det, Spørgsmaalet gik ud paa. Men derom har jeg udtalt mig i Gaar i det høje Landsting og behøver ikke nu at opholde mig derved. Jeg har blot, foranlediget af ærede Ordføreres Bemærkninger, ogsaa her villet tilkendegive min Uenighed med disse Ordførere, som har paaskønnet Landstingets Initiativ.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og, som alt sagt, anbefale at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det fik, da Folketinget sidst traf sin Afgørelse.

Christmas Møller: Jeg vil kun sige til den højtærede Statsminister, at jeg kan ikke anerkende, at Landstinget med dette Forslag har svaret med noget helt andet. Man forsøger at skabe en Ordning, der kan bære ud i Fremtiden, og det fremgaar tilstrækkelig tydeligt af Landstingets Betænkning, at man da ogsaa vil være villig til — i hvert Fald fra mit Partis Side — at skabe den Overgangsordning, som vilde være nødvendig.

Statsministeren (Stæuning): I Anledning af disse Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa jeg sige, at det forekommer mig fremdeles at være rigtigt, at Landstingets Svar er ved Siden af. Regeringen og Folketingsflertallet spurgte, om man vilde være med til at hjælpe de Folk, der nu ingen Understøttelse fik, fordi de ikke var i nogen Forsikringskasse, og de Folk, der af andre Grunde havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Man svarer med at fremsende et Forslag til en Fremtidsorganisation, der ikke hjælper de Folk, der i Øjeblikket ingenting har. Jeg kan derfor ikke erkende, at det er et rigtigt Svar paa det stillede Spørgsmaal.